

مستەفا بەگی کوردی

و

میرزا عوسەین عەلی نووری (بەهائەالله)

ئەنوەر سولتانی

لە ڕیگەی لوتفی ھونەر مەندی بەرێز ھۆمەر دز مبیەو، لە دەور و بەری سالی ۲۰۰۱ دا، ناسیایم لەگەڵ نەمر "بەھییە فەرەمچوللا زەکی" - تاقە مندالی نەمر فەرەمچوللا زەکی کوردیی مەریوانی پەیدا کرد. میرزا فەرەمچوللا خزمەتگوزاریکی راستەقینەیی فەرەھەنگ و میژووی گەلیب کورد بوو. بەھییە خانمی کچی میرزا فەرەمچوللا دوای ئەوێ ببوو بە ھاوسەری پیاویکی ئەمریکی، بە ناسناوی "بەھییە گیولیک" ھو دەناسرا. دوای ئەو ناسیایو بوونەم، تا سەرەتاکانی سالی 2005 گەلیک جار بە تەلەفون و یەک دوو جاریش بە نامە پەیوەندیم لەگەڵیدا ھەبوو.

بەھییە خانم لەو سالانەدا خەریکی نووسینی بیرەوەر بیەکانی خۆی بوو لەمەر باوکی و ئەو خزمەتەنەیی و لە ماوێ ژیا نیدا لە قاھیرە و خاوەنایەتی "المطبعة العلمی کردستان" بە ئایینی بەھایی کردبوون. ئەو خزمەتەنە گەشتبوونە رادەبەک کە بەھائوللا "لەوح" یکی تاییەتی بو شێخ فەرەمچوللا نازل کرد و ڕیزی لئ گرت؛ لەوھەکانی بەھائوللا لای ئیماندارانی بەھایی وەک ئایەیی قورئانی موسولمانان سەیر دەکرین و بەم پێی، شێخ فەرەمچوللا وەک قیددیس و پیاوچاکیکی ھەمیشەیی ئایینی بەھایی لە ھەموو جیھاندا ناسرا.

بەھییە خانم یادداشتەکانی خۆی بە زمانی ئینگلیزی دەنووسین لەبەر ئەوێ تەنیا عەرەبی و ئینگلیزی دەزانی و جگە لە چەند وشەییکی کوردی کە لە باوکی فیر بوو و چەند ڕستەیی فارسیی کە دایکی فیری کردبوو، ھێچکام لەو دوو زمانەیی نەدەزانی.¹ ھەندیک ڕسیارم نووسی و بە پۆستەدا بۆم نارد بە ھیوای ئەوێ زانیاری سەبارەت بە چارەنووسی چاپخانە و کتیبەرۆشییەکی باوکی و نووسراوێ بەجیماو و چاپ نەکراوێ بخاتە بەر باس و بەگشتی ژیا نی باوکی تەنیا لە چوارچێوێ باوهری ئایینیدا نەھێلێتەو و گرنگایەتی بەدات بەروانگەیی نەتەوہیی شێخ فەرەمچوللاش.

لە سالی ۲۰۰۵ دا تەلەفونەکانم بئ وەلام مانەو و بە گوێرەیی ئەوێ تەمەنی بەھییەخانم لە ژوور ھەشتا سالانەو بوو و گەلیک جاریش لە دەست نەخۆشی دەینالاند، ھەستم کرد شتییکی ناخۆش ڕووی چی دوایی دابیت، لە راستیشدا ھەر وابوو: بەداخەو بەھییەخانمی تاقە بەجیماوێ ئەو مەزن پیاو، کۆ کردبوو. ئیتر نەمەدزانی تکا و ڕجای من بو ئاوردانەوێ زیاتر لە لایەنی نەتەوایەتی ژیا نی باوکی گەشتتو تە نەجامیک یان نا و نایا بیرەوەر بیەکانی توانیویانە کەسایەتی نەتەوہیروهری شێخ فەرەمچوللا

1. دایکی بەھییەخانم، کچە مەلایەکی بە ئەسل شیرازی بوو بەلام لە قاھیرە لە دایک ببوو.

دەربخەن² یان کارمەکه لە بازنەهێ ئاییندا قەتیس ماوتەوه. هیچ دەرتانیکم بۆ شوین هەنگرتنی یادداشتهکان بۆ نەما و کارمەکه لای قەزا وقەدەر بەجێ هێشت.

چەندسال دواتر میوانیکی بەهایی ئیرانی لە ولاتی دۆبەیهوه هاتە مالمەن. باسەکم لەگەڵ ئەو دامەزراند و داوای یارمەتیم لێکرد. ریگای باشی پێشاندام و هاوکارییهکی تەواوی کردم، بردمیه کۆبوونەوهی سالانەهێ بەهائیان لە لەندەن و چەندکەس و یەک لەوان ژنیکی میهرهبانی خەلکی شاری بروجردی پێ ناساندم و ئەویش بردمیه لای بەرپرسیکی "بیت العدل" ی بەهائیان، که لە حەیفاو هاتبووه کۆبوونەوهکه. هەر ئەو ژنە، بەرگیکی کتیبی فارسی "عنفای بقا در قاف و فاف" نووسینی "امیر هوشنگ ایمانی" بە ئەمانەت پێدام که تێیدا لە ژبانی سالانی ۱۸۵۴ تا ۵۶ ی بەهائوللا لە سلیمانی و هورامان و ئەشکەوتی سەرگەلوو دوابوو و وێنەیهکی بەهیهخانمیشی بە بەرگی کوردیهوه تێدا بوو. لە بەشی ژیننامەهێ بەهیهخانمی کتیبەکهدا نووسرابوو ناوبراو "کتیبیکیشی بە زمانی ئینگلیزی نووسیه که تێیدا باسی ژبانی خۆی و باوکی و بنەمالەکهیانی کردووه و "مقاماتی ئەمری" [واتە بەرپرسیانی بیت العدل] چاپ کردنەکهیان بۆ دواڕۆژ داناو. "ئەو یەک دوو رستهیه بوو بە یارمەتیدەرکی باش و من لە نامە نووسین بۆ بیت العدل دا پشتم پێ بەستن و داوای دەرخستن و چاپ کردنی یادداشتهکانی بەهیهخانم لێکردن. دلتیا نیم بە بێ ئەو یەک دوو دیزهێ کتیبی ئیمانی و شوین گرتنەکانی من، یادداشتهکانی بەهیه خانم رووی رووناکیان دەدیت یان نا.

بە کورتی، کهوتە نامە نووسین بۆ "بیت العدل" و لە ئەنجامدا یادداشتهکان دۆزرانەوه و ئیران بۆ مەحفیلی بەهائیان عیراق و ئەوانیش بردیانە لای بنکهی ژین لە سلیمانی بۆ ئەوهی وەرگیریکیان بۆ بدۆزنەوه لە ئینگلیزییهوه بیکاته کوردی؛ لەوێ، کاک رەفیک سألح و سدیق سألح منیان پێ ناساندبوون و لە ئەنجامدا یادداشتهکانی بەهیهخانم دواي ئەو بەسەر هاته دوور و درێژهی چوونی لە ئەمریکاوه بۆ حەیف و لەویوه بۆ بەغدا و سلیمانی، تەواو بە هەلکەوت ئیررایه لای خۆم بۆ تەرجەمه! منیش کردمه کوردی و بۆم ناردنەوه، دواي ماوهیهکیش بە ناوی "کوردستان ئەمێ خوشهویستم" لە لای بنکهی ئاراس لە هەولێر چاپیان کرد.

***

حیکایەتی یادداشتهکان لێرهدا کوتایی هات بەلام داستانیکی دیکه دەست پێدەکات! ئەو کتیبه 600 لاپەرهبیهی ئەمیر هوشەنگی ئیمانی که بە قەرز پێیاندام و درهنگتر نوسخهیهکی دیکهیم لە ریزدار عەلی کەرمیش بە ئەمانەت وەرگرت، زانیارییهکی زۆری سەبارەت بە شاری سلیمانی و هاتوچۆی دانیشتوانی بۆ لای بەهائوللا تێدایه که ئەودەم بە ناوی خوازاوهی "دەر ویش محەمەدی ئیرانی" یهوه لە سلیمانی و لە ئەشکەوتی سەرگەلوو دەرژیا.

کتیبهکه مۆرکی هەندیک دەمارگیری ئایینی بەهایی پێوه دیاره و تەنیا کەسایەتی بەهائوللا تێدا گهوره کراوتەوه، هەموو ئەو کەسانەش وا لە "قافی بەقا" واتە لە کوردستان هاتوچۆی ئەویان کردووه بە دەر ویش و مورید و موخلیسی بەهائوللا، یا وەک کەسانیک پێشان دراون که کارتیکهیری ئەویان لەسەر بووه، واتە مۆرەکان زۆر لە شوینی خویان دانەنراون. زوربهی ئەوانەش وا وەک میوانیک

2. شیخ فەرەموجللا دواي زیرتۆفی روسی، دوو هەم کەس بوو که شەرەفنامەهێ بەدلیسی لە قاهره و لە هەمان چاپخانەهێ عیلمی کوردستاندا چاپ کرد. گوايه خەرج و مەسرفهێ چاپخانەکه بەهائوللا دابینی کردبوو.

رێزبان له بههائوڵا گرتوو و میواندارییان کردوو به خهڵکانیک ناوبراون که بوونهته شوینههنگر و موریدی ئهو و باوهریان به حهقانیتهی ئایینهکهی هیناوه. من وهک خوینهریکی بی لایهن پیم خوش بوو له چۆنیتهی و رادهی ئهو کارتیکهرییه بکۆلمهوه و بزانه کارهکه چۆن دهستی پیکردوو و تا چ رادهیهک چۆته پێشهوه، بهلام ویدهچیت بۆچوونهکانی نووسهر تهنیا بۆ ئیماندارانی بههایی نووسرابن و ههر له لایهن ئهوانهوه وهر بگیرین دهنا بنهمایهکی بههیزی مهنتیقی یان بهلگهییان نییه که یهکی وهک من باوهر بهوه بکات خهڵکانیکی موسولمانی سوننه له خانهقای بیاره یان له سلیمانی و ناوچهی سرگهلوو و بهرگهلوو بووبیتنه بههایی و کهوتنیتنه شوین دهعوهت و بانگهوازی بههائوڵا.

ههر چۆنیک بیت، یهک له بابتهکانی کتیبی ئاغای ئیمانی له پهیوهندی شاعیری بهناوبانگی کورد "مستهفا بهگی کوردی" (۱۸۰۹ - ۱۸۵۰) دایه، که به گویرهی نووسهر، دهبی به رادهیهک ئیخلاص و ئیرادهتی به نیهبته بههائوڵاوه بووبیت که شیعری پێدا ههنگوتنیت و ریچکهی بههایی ههنگرتنیت.

ئایینی بههایی درێزهی ئاین بابی بوو که میرزا عهلمهممهدی بابی شیرازی (۱۸۵۰ - ۱۸۱۹) بانگههاری بوو و خۆی به باب یان دهروازهی ئیمامی زهمان دهناساند. دواى ئیعدامی باب، ئایینهکه بوو به دوو لقهوه: نهزهلی و بههایی و بههاییهکان له سهر ریچکهی میرزا حوسهینعلی بههائوڵا روشتن. ههموو ئهو رووداوانه له نیوهی دووهمی سدهی نۆزدهههم و سهردهمی شاهیهتی ناسرهددینشای قاجار دا (۱۸۶۶ - ۱۸۳۱) روویانداوو. سهرهراى گوشت وبری نامرۆقانهو ئازاری زۆری بههاییان له ئیران و رووخاندنی مهحفیل و شوینی عیبادهتیان له لایهن مهلا و ئاپۆرهی دهروپشتیانهوه، ئایینهکه به هۆی باوهر به یهکسانی و برایهتی گهلهانهوه، ئیستا له ههموو جیهاندا بلاو بوتهوه و له زور و لاتدا لایهنگر و ئیماندارى ههیه.

بههۆی ههمان ئهو ههلوێستهوه، ئایینهکه لایهنگری له نیو موسولمان و غهیری موسولمانیشدا ههیه و گهرچی بنهماکانی لهسهر باوهر به ئیمامهتی شیعی دانراون، بهلام دوورنییه موسولمانی سوننهش بووبیتنه لایهنگری. ئهو ههگهر راستیش بیت، به دلنایایی ژمارههێ ئهو چهشنه لایهنگرانه ئیگجار کهمه و لهچاو ئهو خهڵکه شیعهیهی وا بوونهته بههایی، نزیک به سیره. ههر بۆیهش بۆ من زور ئاسایی نانوینیت که مستهفابهگی کوردی بووبیتنه بههایی. بهلام ئهو تهنیا بۆچوونه و واههیه راست نهییت و مستهفا بهگ جگه له پهیوهندی کوردستانی، له سهفهری تارانیدا له بههاییهکان نزیک بووبیتنهوه و رێبازی بههائوڵای قهبول کردبیت.

له ریزدار ئهسههدی سیراجهددینیم بیست که لهو ماوهیدا وا بههائوڵا له بیاره بووه، حهزرتی شیخ حیسامهددین [یا شیخیکی تر که ناویم له بیر نهماوه؟] منعی ئهوهی کردبوو جگه له یهک خهلیفههی لیزان و شارهزای شیخ، هیچ کهسیکی دیکه بیهته هاوسوچهتی بههائوڵا و ئهوهش لهبهر هیزی ئیستیدلالی ناوبراو و نیگهران بوون لهوهی که خهڵکهکه بکهونه شوین باوهرهکانی.

ئێردها خالی گرنگ ئهوهیه که تهناهت ههگهر بههائوڵا کاریگهرییهکی فیکریی له سهر مستهفا بهگیش بووبیت زیاتر لهو رووهوه بووه که له کوردستان وهک دهرویشیکی قهلمهدهر ههلس وکهوتی کردوو نهک رێبهری ئایینیکی نوێ. لهو سهردهمهدا واته کۆتاییهکانی سدهی نۆزدهههم، کۆمهلهگای کوردهواری (له بهشی سوننه نشینیدا) گهلیک تیکهلاوی دیاردهی شیخایهتی و موریدایهتی (قادی یان نهقشی) بووه، کهمتر شار وگوندیکیش بووه خهلیفه و سۆفی یهک لهو ریچکانهی لی نهبووبیت، کهمتر کهسیکیش بووه سهرسپاردهی شیخیک و خانهقایهک نهییت. ههندیک لهو شیخانه به شیوهیهک

له شیوه‌کان په‌یوه‌ندیان به "درویشیکی هیندی" یوه هه‌بووه، بۆ نمونه شیخ عبدالرحمانی خالیس باوکی شیخ رزای تاله‌بانی له لایمن درویشیکی هیندییه‌وه به‌شاره‌تی شیخایه‌تی پیدراوه. مزگه‌وتی شادرویشی مه‌هاباد به ناوی درویشیکی هیندییه‌وه کراوه و ته‌نانه‌ت له سه‌رده‌می‌کدا که عه‌لم‌حهمه‌دی باب له قه‌لای چاری (چه‌هریق) زیندانی بووه³، درویشیکی هیندی هاتوته چاوپیکه‌وتنی و ئیخلاسی خوی به‌و و به حه‌ققانیه‌تی نایینه‌که‌ی دروبرپوه⁴.

بهم پنیه دووری نازانم مسته‌فا به‌گیش که‌وتیته شوین درویشیکی ئیرانی بی‌ئوه‌ی بزانی ئه‌وه درویشه به‌هائوللا و ریبهری نایینی به‌هاییه! هیچ‌کام له‌وه که‌سانه‌ی له‌وه سه‌رده‌مه‌دا که‌وتونه‌ته پیه‌ندی به‌هائوللاوه ناویکیان له به‌هایی بوون و به‌هائوللا بوونی ئه‌وه نه‌هیناوه و ویده‌چیت به‌هائوللا تا دوا پوژی به‌جی هیشتنی ناوچه‌کمش هه‌ویه‌ی خوی له خه‌لک ناشکرا نه‌کردیته، خو نه‌گهر ئه‌وه راست بیت، موریدایه‌تی مسته‌فا به‌گ، موریدایه‌تی درویشیکی زانا و زمان پاراوی ئیرانی بووه، نه‌ک په‌یره‌وی کردنی ریبهری نایینیکی سه‌ربه‌خو له ئیسلام واته به‌هایی.

کتیپی ئیمانی هه‌روه‌ها ده‌قی هه‌موو حه‌وت به‌نده ناسراوه‌که‌ی مسته‌فابه‌گی به خه‌تیکی رازاوه تیدا چاپ کراوه که به‌سه‌ر په‌که‌وه ته‌رجیع به‌ندیک پیک ده‌هینن و ئه‌وه فه‌ردی په‌که‌میه‌تی:

"ای زشیپور تو جهان پر شور / وز نوای تو عالمی مسرور...."

نوسه‌ر سه‌ره‌تایه‌ک و هه‌ندیک په‌راویز و روونکرده‌وشی له‌گه‌ل شیعه‌که خسته‌وه که لیره‌دا ده‌یانیه‌نیم به‌وه هیوایه‌ی رووناکییه‌کی که‌میش بیت بخه‌نه سه‌ر ژبانی فه‌ره‌نگی کورد و نمونه‌یه‌کیش بن له میوانداریه‌تی کوردان و قه‌بوولی بیر و بوچوونی خه‌لکانی جیاواز به بی‌ده‌مارگیری. ئیبه ئه‌وه دلفراوانیه‌ی، ئیستاش ده‌بینین و ده‌زانین لایه‌نگرانی گه‌لێک نایینی غه‌یره ئیسلامی که له شوینه‌کانی دیکه‌ی ئیران و عیراق و تورکیا راده‌کهن، له کوردستان ده‌حاوینه‌وه- دیاره ئه‌گهر فیتی مه‌لاکانی قوم و قاعیده‌ی سه‌عوودیا و داعشی تورکیا لینیگه‌ریت!

سه‌بارته به بوچوونه‌کانی ریزدار ئه‌میر هوشه‌نگ ئیمانی له کتیپی عنقای بقا... دا پیویسته ئه‌م خالانه پروون بکه‌مه‌وه:

1. مسته‌فا به‌گی کوردی له سالانی نیوان ۱۸۰۹ و ۱۸۵۰ دا ژیاوه و ئه‌وه سالانه دوور نین له سه‌رده‌می سه‌ره‌لدانی نایینی باب (۱۸۵۰ - ۱۸۱۹) و پاشانیش به‌هایی دوابه‌دوای ئیعدامی باب؛
2. کوردی، له سلیمانی له دایک بووه به‌لام به رچه‌له‌ک ده‌گه‌ر یته‌وه بۆ سه‌ر شاری سنه و هاتوچۆی سنه‌ی کردوه. هه‌روه‌ها موسولمانیکی سوننه بووه. له‌وه سالانه‌دا له ناو شاری سنه و هه‌روه‌ها له قوروه و بیجاری په‌ناده‌ستی سنه‌دا ئیماندارای به‌هایی که‌م نه‌بوون ته‌نانه‌ت ئیستاش دواوی ئه‌وه هه‌موو زه‌بروزه‌نگه‌ی وا له کۆمه‌لگای به‌هاییه‌کانی سنه و ئوستانی

³ ئه‌وه قه‌لایه‌ی وا سالانیک دواتر بوو به پیگه‌ی سمایل ئاغای سمکو.

⁴ من به ته‌مام باب‌ه‌تیکی سه‌ربه‌خو له سه‌ره‌هاتوچۆی پر له ره‌مز و رازی ئه‌وه ده‌رویشه هیندیانه بۆ کوردستان بنووسم. له‌م داویانه‌دا گه‌یشتوومه‌ته ئه‌وه ئه‌نجامه‌ی که بره‌وی شیخایه‌تی له کوردستان و سه‌ره‌لدانی نایینی باب و به‌هایی له ئیران و نایینی سیک له هیندوستان هه‌مووی هی سه‌رده‌می حوزووری فیزیکی ئینگلیزیه‌کان له هیندوستان و حوزووری سیاسیان له ئیران و سه‌رجه‌م ناوچه‌ی رۆژه‌لای ناوین بووه و ئه‌وه په‌یوه‌ندیانه شایانی لیکۆلینه‌وه‌ی جیددین.

- کوردستان دراوه و بۆ نمونه گۆرستانه که بیان سێ جار خاپوور کراوه و کیلی قهبره کانیان شکینراوه، هیشتا ژماره ی به هایی لهوئ کهم نین؛
3. بهم پنیه، مستهفا بهگی کوردی که هاتوچوی تارانیشی کردووه و له گهڵ شاعیران و ئه دبیبانی ئیرانیی سهدمی خوی وهکوو "قائانی" دا په یوهندی هه بووه، دهکری ئاگاداری باوه و بیر و بوچوونی به هاییان بوو بیته و دووریش نییه به رهو ئهوان کشابیت؛
4. کوردی ده بی زۆر له قهیدی نه ریت و باوی کۆمه لگادا نه بوو بیته و کاری وای کرد بیته که له کۆمه لگای به سترای ئه ودهمدا به باش نهزانرا بیته، وهک کهوتنه شوین ئه وینی "قادر" ناویک⁵:

عه بهس کوردی! مه لائیک دین ده پرسن مه زه هب و دینت
که قادر خوی ده زانی من له سه ر کام مه زه هب و دینم⁶
یا:

گه ر موخه بیهر بم له مابهینی به هه شت و وه سلای یار،
وه سلای تو بو من، جه هه نهم پر له جه ننه ت، نامه وئ!

5. به لام به رای من ئه و په یوه ندیانه ی کوردی له گه ل غهیره کورد و غهیره موسولمان هه رگیز نه گه یشتونه ته شوینیک که بوو بیته به هایی و له بهر ئه وه ی زه مینه و پشینه کانی هی موسولمانیکی سونه بوون، ئه و هه له ی بو نه ر مه ساوه بیته به هایی. ئه و ته رجیع به نده شی به ئه گه ری زۆر له په سنی ده رویش محهمه دی ئیرانیدا هۆندۆ ته وه نهک به هائو لای به هایی – باوه کوو هه ر دوکیان یهک کهس بوو بیتن! له بهر ئه وه ی ده رویش محهمه د ناوی خوازا وه ی به هائو لای بووه، که له کوردستان له بیچی ده رویشیدا ده ر کهوتو وه نهک وهک ریبه ریکی ئایینی به هایی.
6. دیاره به هایی بوون یا نه بوونی مستهفا بهگ شتییک له هاو کیشه که ناگۆریت و ئه و چ موسولمان و چ غهیره موسولمان، وهک شاعیریکی ریزلیگیرای کورد ده مینیته وه. به لام وهک بابه تیکی تو یژینه وه، باش وایه سهیری ته رجیع به نده که بکریته و بزانیته شیعه ر هکان تا چ راده یهک په سندی بوچوونی ئیمانی و به هاییه کانی تر ده کهن.
7. شیعه که بنگومان رووی له که سایه تیه کی ئایینی و جیگه ی ریزی شاعیره که یه تی که به "شمس الهدی" و "نور الحق" و "مورد واردات جبریلی" واته وه رگری وهی ناوده بریت و قسه کانی به دوایین قسه ی حق داده نرین که وهک نه فخی ئیسرافیل کۆتایی به ژانی مرو ف له سه رزه وی ده هینیت. که سه که، هه ره ها به "شاهد معنوی" ده شو به نریت و ده گوتریته وهک جبره ئیل په یام و وهی خوی را گه یاند ئینجا بیچی عیسا ی به خو یه وه گرت. ئه و روح القدس و عیسا بوونه و له یه کیانه وه بوون به ئه ویتز، دوو قۆل له سێ قۆلی "تثلیث" ی مه سیحیه هکان پیک ده هینیت و له دوو فمرد دواتر دا به وشه ی "ارنی" که له قورئان وه رگیرا وه، قۆلی سیه هه میشی دینیته ناو شیعه ر که وه واته ئه و که سه ی وای رووی شیعه ر که له وه، هه م جبره ئیله و

⁵ . بروانه میژووی ئه ده بی کوردی عه لانه ددین سه جادی، ل. 296 تا 308
⁶ . شیعه ر که ئیهانی ئیدایه بو قادر واته خودا وهند و هه ره ها بو قادره خوشه ویسته که ی.

هم عيسا و کاتیکیش که به موسا ده لیت "ارنی!" (بمبینه!)، ئیتر ده بیته خوداش. هر وه ها له شاعر هکدا ناوی محمهد و بیلالی حبهشی دین که ناشکرایه فوکابیلهری ئیسلامین.

8. به گشتی، ئه تاییه تمه ندیبانه هموویان له ته سه ووفی ئیسلامیدا ناسراون و هزاران جار له شاعر و کهلامی سو فیاندا هاتوون به لام هیچ کامیان له گه ل دهرس و فیر کردنهکانی ئایینی به هایدا یهک ناگر نه وه، واته شاعر هکه سو فیایه تییه کی بی خهوشی لی ده باریت و زار او هکانی بو ئه ده بیاتی ته سه ووف نامو نین. به بو چوونی من ئه گهر مسته فا به گی کوردی ئهم ته رجیع بهنده ی بو دهر ویش محمهدی ئیرانی گو تیت که ناوی سنیهری به هائوللا بو وه، وه که دهر ویشیک یان بیر یکی ده ستگیر رووی تیکردو وه نهک ریهر و داهینهری ئایین به هایی که ئه گهری زور ههیه نهویش و زور بهی ههره زوری ئه کوردانه ی و لهو سالاندا که وتو ونه ته په یوهندی به هائوللا وه، لهو که سایه تییه دو وه مه ی و ریهر ایه تی ئایینی به هایی هر ناگاداریش نه بو بیتن.

9. کورتی بکه مه وه، من هو کار یکم به ده سته وه نییه بهر پرچی ئه بو چوونه ی ئه میر هوشهنگی ئیمانی بده مه وه که ته رجیع بهنده فارسییه که ی مسته فا به گی کوردی ساحیقیران، بو ئه که سه گوترا وه؛ به لام له سر ئه باوهرم که به هائوللا له کوردستان هم "دوکتور جهکیل بو وه و هم مستر هاید! واته که سایه تییه کی دووانه ی هه بو وه. مسته فا به گیش شاعر هکه ی بو دهر ویش محمهدی ئیرانی گوتو وه که ناوی خوازرا وه ی به هائوللا بو وه له کوردستان نهک بو به هائوللا و لهوش گرنگتر، نهک هر بو ناوه خوازرا وه که به لکو بو که سایه تییه خوازرا وه که ی به هائوللا ی گوتو وه. دیاره ئه وه بو چوونی منه دوای سهنگ و سووک کردنی بابته که و هیچ پنداگرییه کیشم نییه بو ئه وه ی تیگه یشتنی خوم له مه سه له که به راست و ته واو بزائم، ئه گهر که سانییک دژ بهو بو چوونه ی من ده وهستن بتوانن به به لگه پیمی به سه لمینن که هه له ده که م، ئه وا ده چه سر قسه یان.

له کو تاییدا ئه وه بلیم که من سه رجهم حهوت بهندی ته رجیع بهنده که م له بهر دهقی کتییی "عنفای بقا در قاف وفا" ی امیر هوشنگ ایمانی به خهتی خوم نووسیوه ته وه و لیره دا ده یخمه بهر چاوی خوینهر. داوای لیوو ردنیش ده که م بو ئه وه ی کاتی ئه وه م نییه جاریکی دیکه له سر که مپیوتهر بیان نو و سه مه وه. تکایه ناگادار بن که ده که به بی هه له نییه و خوینهر ده کری بو دهقی پاگرتی شاعر هکان سهردانی دیوانی کوردی بکات که به داخه وه لیره له بهر دهستی مندا نییه، یان سهیری لاپه ره ۳۸۰ تا ۳۸۶ ی "تاریخ مشاهیر کرد" نووسینی نهر بابامردوخ روحانی بکات که هر حهوت بهنده که ی تیدا هاتو وه بی ئه وه ی ئامازه یهک به په یوهندی شاعیر هکه ی له گه ل به هائوللا بکات. هه ندیک جیاوازی له نیوان دهقی بابامردوخ و ئیمانیدا ههیه که پیوستیان به بهراوردکارییه. لای که م له بهندی دو وه مه دا دهقی ئیمانی چوار فهردی زیاتر له دهقی مهردوخی تومار کردو وه، له بهندی سه نه مه دا یهک فهردی که متره، وهک له بهندی جوار ه میشدا دو وه فهردی که متره، له بهندی پینجه مه دا سی فهردی زیاتره، له بهندی شه شه مه دا یهک فهردی زیاتره و ته نیا بهندی حهوته مه که هر دوکیان نو فهردیان تومار کردو وه. به داخه وه میژووی ئه ده بی کوردی ماموستا سه جادی شاعر هکه ی تومار نه کردو وه و ئامازهشی پی نه داوه ئه وه نده نه بیته که گوتوویه تی: "له نیو ئه شاعر اندا که له ئیران و توویه تی، غزه لیا تیکی زوری فارسی ههیه." (میژوو، ل. ۳۰۸)

هيوادارم خه‌لکانی شاره‌زا زیاتر له بابته‌که بدوین بو ئه‌وه‌ی مافی خۆی بدریته شاعیر و شاعره‌که‌ی. من دوور له هه‌ر چه‌شنه بر وایه‌کی ئایینی ئهم دێرانهم نووسیوه و نه ویستوومه مافیک بفهوتینم، نه خواستوومه ناحه‌قتیک بکه‌م به‌هه‌ق، جا هه‌لوێستم راست بیته یان ناراست ئه‌وه ده‌بی خوینهری شاره‌زا بزانیته.

ئه‌وه‌ش ده‌قی هه‌ر چه‌وت به‌نده‌که‌ی ته‌رجیع به‌ندی فارسی مسته‌فا به‌گی کوردی ساحیبقران له به‌ر کتیبی "عنقای بقا در قاف وفا" نووسینی امیر هوشنگ ایمانی به‌ده‌سته‌تی خۆم. شاعره‌کانم بۆیه نووسینه‌وه و له‌به‌ر ده‌قی بابامه‌ردۆخ کۆپیم نه‌کردن، که جیاوازییه‌کان ده‌ربکه‌ون و ده‌رفه‌تی هه‌له‌سه‌نگاندن بو که‌سانیک بخوێنیت که له دوا‌وژدا بیانه‌وێت له بابته‌که بکوێنه‌وه:

سه‌رچاوه‌کانی کاری من

1. ایمانی، امیر هوشنگ، "عنقای بقا در قاف وفا- هجرت حضرت بهاء الله به سلیمانیه و کوه سرگلو، وقایع دوران بغداد و کردستان"، نشر دوم، سال ۲۰۰۷ (؟)، ناشر:؟، جا:؟
  2. روحانی، بابا مردوخ، "تاریخ مشاهیر کرد - عرفا، علما، ادبا، شعرا"، جلد اول، انتشارات سروش، تهران ۱۳۶۴ [۱۹۸۵]، صص ۳۸۰ تا ۳۸۷
  3. سجادی، علاء‌الدین، "میژووی ئه‌ده‌بی کوردی"، چاپخانه معارف، به‌غدا ۱۹۵۲، به‌شی مسته‌فا به‌گی کوردی، ل ۲۹۶ تا ۳۰۸
- من ئهم وتارهم له سه‌ره‌تای سالی ۲۰۰۹ دا نووسی و ناردم بو گوڤاریکی خویندکاری له ئیران به‌لام گوڤاره‌که که‌وته به‌ر مه‌رحمه‌تی حکومه‌تی مه‌لاکان و داخرا. دواتر دووجاران پیندا چووومه‌وه و به هه‌ندیک ده‌ست تیوه‌ر دانه‌وه سه‌رله‌نوێ نووسیمه‌وه. یه‌کیان له ۲۰۱۴/۳/۲ و ئه‌وینتر ئه‌مه‌رو ۲۰/۲/۲۰۱۶.

بند اول تا هفتم سر جمیع بند

ای ز شیو تو جهان پر شور	وز نوای تو عالی مسرور
ای چو در در زمین تن پنهان	وی چو شور در سپهر جهان مشهور
از وصال تو ملک جهان آمار	وز خیال تو شهر دل معرور
در هوای تو عاشقان در ساد	به ولای تو دوستان مسرور
گمراهان طریق حیرت را	سایه است نخل وادی طور
نغمات رشک کن داودی	هم لبست گنج راز را گنجور
مهر از منحل رخت روشن	ماه از نور عیبها تیر نور
مظهر بر تو جمال تو شد	آئینه در کائنات کرده ظهور
جز صفات نگوید الا کنگ	غیر ذاتت نجوید الا کور
ای قوس آندم که سوی مقبل غویس	یا بیم از بارگاه تو دستور
بوی کوبان ز سوز و دست افشان	فانس گویم به ناله شیو

کای دنت نغمه سرافیلی

مردد واردات جبریلی
انت سمس الهدی و نور الحق

اظهر الحق یا ظهور الحق!

آه گدایان که نام را ننگند	بادشاهان عرش اوزنگند
عین خزان، نهان به ویرانه	همچو گوهر نهفته در سنگند
خلوتی بیت کاغذ ساهد ماست	و ندان مجموعی هماهنگند
همه بیل افکنان آهوش	ملک اخلاق و آردی رنگند
گاه در گنج دلبر بیسوط	که ز طول زمانه در تنگند
طائر وهم، تسرع افکار	در میان و صفشان رنگند

هم بر افواج جان چو سر هفتکند
 شوخ و شیرین و شاهد و شنکند
 کشف کشف آن فر فر هفتکند
 لیک با دیو نفس در هفتکند
 کفل ابصار و صیقل زنگند
 واقف از روم و آگه از زنگند
 نای بر نای، چنگ در هفتکند
 تادم صور و الیاس در هفتکند
 با خروشی هفتکند در آهنگند

هم در اعلم دل چو سلطانند
 دل ز کف دادگان سوره
 انبیا ای که در مدارس غیب
 با دد و انش و جان به صدق و صفا
 جان و دل را زیر تو نظری
 غافل از غیبت و بیفتش از مستی
 گوش سوی سروش و دف بر کف
 از سرافیل عشق در بلاد
 مطربان هموش نغمه سرای

کای نعت نغمه سرافیل
 مورد واردات جبریلی
 انت سمن الهدی و نور الحق
 اظهر الحق یا ظهور الحق

شاهد معنوی هویدا شد
 چهره بنمود و عقل سید شد
 که به مجلس نشست و لیلی شد
 عالی پر ز شور و غوغا شد
 مجلس افروز و محفل آرا شد
 دارد و آنکه بکل عیسی شد
 برقع افکند و عین عذرا شد
 گاه در جسم لالت مژا شد
 سه موالید و هفت آبا شد

باز از آئینه عکس سید شد
 باز آن پیده دار پرده نشین
 که بدینال ناهه، چون معنون
 باز از آن نوشتند شمشیر
 باز آن سماع بهرم غلوت غیب
 همچو روح القدس پیام از غیبت
 جلوه گر شد صورت و امق
 آرنی گو به طور عشق آمد
 منس عفت چار بام یک جوهر

طوطی نطقم از غموشی رست
 ساقی بزم و میر میلسن شد
 باز چون ناره سوی مینا شد
 گاه غورشید و گاه هربا شد
 مدتی در رکاب بنده غویس
 قشیری کرد و باز مولا شد
 بر سر شاخ سدره از دم روح
 این سخن بر زبانم القا شد

کای دست نقره سرانیدی
 مورد واردات عبرتیدی
 انت سمس الهدی و نور الحق
 اظهر الحق یا ظهور الحق

غیر جانا نوازی دیگر زن
 دفع سودای فاسد غم را
 هرمنم را شرار نوحه زن
 برگ جهان ز غمزه نشتر زن
 موسی آسای زعم سخاران
 ضربت از تو، تن از تو، جان از تو
 توشه تخت ما عرفناکی
 شاهباز نشین قدسی
 ای که داری هوای دلبر ما
 گیمای سعادت از خواهی
 دست کوتاه کن ز دق الباب
 گر در آن آستانه ره یابی
 ورنه نندت به جیمه داغ قبول
 سر به پای گمان کویس نه
 از سر افکن خیال افسر و زر
 قلم رد به بیخ مصحف کس
 جوعه ای در بکس با این آهنگ
 نقش مهرش به هر دلی بزن
 بردش زغ چو سکه زر زن
 قامت حلقه ساز و برد زن
 ریت بائی به قعر قیصر زن
 داغ غم بردل سکندر زن
 دست رد بر سر بر سنجر زن
 سنگ درگاه دولت بر سر زن
 گز لک ملک به هار دفتر زن
 شور و غوغا جبراهیل مکر زن

کای دست نغمه سرافیلی
مردد واردات عبریلی
انت سمن الهدی و نور الحق
اظهر الحق یا ظهور الحق

عشق را در کمال می بینم
ذره ای زان جمال می بینم
مظاهر لائزال می بینم
بی کوف و زوال می بینم
غیر با جلال می بینم
همه عیسی فصیح می بینم
همه با صفت تعال می بینم
همه رمز و سوال می بینم
عاری از قیل و قال می بینم
به جواب و سوال می بینم
رست آئینه لاله می بینم
غسته بی پر و بال می بینم
بر دو تار نو عقاب می بینم
پشتمه ای بس زلال می بینم
هندوی چون جلال می بینم
رهروان را جمال می بینم
ذکرشان این سوال می بینم

وقت قرب وصال می بینم
آنم در کارگاه نقش صورت
آنم در کائنات کرده ظهور
بر تو مهر طلوت همان
باندیمان به غلوت شیرین
راز داران خاص آن غلوت
صف ارواح را در آن منزل
مخبر و عرف اهل آن مجلس
در سن و کتب و بیان آن مکتب
حل اشکال و رمز این استاذ
طوطی نطق را در آن محفل
طاهر و هم را در آن مجلس
بغیتی عقل را در آن هامون
تسنة را زیر پای نقض نبی
در رکاب مهری، خود را
قطع این راه جز به لطف دلیل
قدسیان برقرار علیین

کای دست نغمه سرافیلی
مردد واردات عبریلی
انت سمن الهدی و نور الحق
اظهر الحق یا ظهور الحق

وقت عشق است صبح عیسی پی
 وز غرابان است طلب
 ترک تا تار و باره نفلار
 نخوری بر نخل آزادی
 نهدت به نرمستان جایی
 نکتی طوف تحمل لیلی
 بی کن لب خیال رحمت را
 بی ما گمراهان اگر گری
 ای پسر! تا کی از بندگویی؟
 مستی و خواب و بیخودی تا چند؟
 بسوان بیدمن بسع قبول
 مشهور الحق از دو عالم دان

غیر جانان بیار بر بطونی
 جام همبند و کنت وافر کی
 ردیم کرد هم بملکت بی
 نبری تا نهال کام از بی
 تا قوماران نخلی اندر می
 نکشی تا هزار لطمه زخمی
 تا بری سوی منزل او بی
 بی بری سوی راه رشد از غمی
 عبود حاتم چه میکنی به عودی
 هستی و محبت و سرگشته تا کی؟
 گر زبان دیدی الفیماں علی
 نایب فخر خاندان لوی

شد باط عطاش چون بسوط گت فرش عطای طائی طئی
 ای قوشا وقت آنکه حاصل کرد دوستی با گلان درگ وی
 عید نفس ناک بدل دارم سوفتم صبر و عاشقی تا کی؟
 فواهم این قصه بر سر بازار فاش گویم بنام دف و نی

کای دست نغمه سرافندی
 مورد واردات جبرندی
 است سخن الهدی و نور الحق
 اظهر الحق یا ظهور الحق

ما، پناه جهان بی بنهم
 بی کلاهان لوریا مسند
 گر هم خورشید چرخ تو همیدیم
 دیده بر لبته از لقای دو کون
 راه گم کرده ره روان رحیم
 ز یور کنت و زینت کلیم
 زره مهر و منظر المیم
 بره دوست طالب تکلمیم

(6) دوشم بر لبه از زغم و جعیم
اولت مهر سپهر این گیتی
فراغ از هر صواب و هر گنهم
گر از او کس نوزکنم، مهم
هر لب و روز این کن هم جا
فامش گویم که تا زغم بر هم

کی دست فتنه سرفیل
مورد واردات جبریلی
است سمن الهدی و نور الحق
اظهر الحق یا ظهور الحق.

بیت - کلامی در جواب...